

Met vlag en wimpel

Door *Tommy Ryan*

- Geschreven: augustus 2013
- Bron: inBeweging #5 - Studentenspecial, 2013

Met vlag en wimpel

Net als ik, toen ik op de middelbare school geslaagd was, heb je waarschijnlijk een schooltas met een Nederlandse vlag uitgehangen. Dit is een 'traditie' in Nederland voor als je geslaagd bent op de middelbare school. Maar waarom doen we dit eigenlijk? En wat betekend deze uiting van trots op je prestatie eigenlijk als je deze beter bekijkt?

Uiteraard is het in eerste instantie een feestelijk gebaar. Een uiting van trots op de prestatie die je net geleverd hebt. Maar deze uiting symboliseert meer dan dat. Juist door die nationale vlag is het ook een uiterst nationalistisch gebaar: Wij, jongeren van Nederland, hebben iets gepresteerd wat de natie zal dienen.

Jaren nadat ik zelf die vlag heb uitgehangen ben ik me gaan afvragen wat Nederland eigenlijk is. En waarom ik daar eigenlijk trots op zou moeten zijn. Is het wel een land van vooruitgang? En wil ik me überhaupt wel binden aan rigide landsgrenzen. Ik voel me vaak helemaal niet verbonden met mensen uit Nederland maar meer met anderen die veel dichterbij mijn denkbeelden staan maar ergens anders vandaan komen.

Wat voor mij belangrijk is, is niet dat we voor 'de natie' presteren, maar voor elkaar. Deze natie heeft namelijk een verleden en heden waar ik helemaal niet trots op ben en ook niet aan wil bijdragen. Een verleden van kolonialisme en oorlogsmisdaden, een ongelijke samenleving tijdens de 'Gouden Eeuw' waar we niets over leerden. Een land dat geworden is tot een intolerant land waar geen ruimte meer is voor afwijking, dat migranten zonder enig proces in gevangenissen stopt, bijdraagt aan nieuwe oorlogen voor olie, dat nog steeds het gat tussen arm en rijk heeft en dat dit gat hier en wereldwijd alleen maar vergroot in plaats van verkleind. Een land dat om elke centimeter een hekwerk zet en voor elk eigen initiatief een regel bedenkt waardoor deze eigenrichting meteen de kop wordt ingedrukt. Een land met een toekomst dat zich enkel bezig houdt met dit voorgenoemde systeem voort te zetten; lees: met steeds hardere hand.

In een boek over radicaal onderwijs dat ik recentelijk heb gelezen, werd het onderscheid gemaakt tussen 'scholing' en 'leren'. Scholing is de gecontroleerde, geplande methode om volgzame werkers en burgers te creëren, iets dat ik in het moderne onderwijs erg herken. Leren is iets dat veel verder gaat: kennis en vaardigheden ontwikkelen die me werkelijk vaardig maken om de wereld te veranderen en individuele en collectieve autonomie te ontwikkelen.

Gelukkig is de toekomst (grotendeels) ongeschreven. Waar we onze kennis en vaardigheden voor inzetten kunnen we zelf in de hand hebben. Al moeten we dit wel beseffen en vervolgens ook doen. We kunnen, in plaats van in 4 jaar klaargestoomd te worden voor een rol in een systeem zonder ons af te vragen of dat de toekomst is die we willen, onze kennis ook anders inzetten. Voor creatieve

oplossingen voor de problemen van onze leefwereld, waarbij we denken in termen van inclusiviteit in plaats van uitsluiting, repressie en beperking.

Dus vergeet die vlag waar je tas aan hing. De toekomst schrijven we zelf.

[nationalisme](#), [opvoeding en onderwijs](#)

From:

<https://anarchisme.nl/> - **Anarchisme.nl**

Permanent link:

https://anarchisme.nl/namespace/met_vlag_en_wimpel?rev=1521360384

Last update: **16/10/19 09:41**